

בס"ד כג' אלול ה'תש"פ
 הדלקת נרות - 18: 32
 צאת השבת - 19: 22
 רבנו תם - 20: 07
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 1026
 @ במוצ"ש תחילת אמירת סליחות לאחינו האשכנזים.
 @ ביום ראשון פטירת ר' ישראל מאיר הכהן (החפץ חיים).
 @ ביום שני כה' אלול - **יום בריאת העולם**.
 יש שקוראים פרשת "בראשית", דבר יום ביומו.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "שוש אשיש"
 (ישעיה סא')
סיוע לבחורי הישיבות
ראו בעמוד האחורי

נהנים מהעלון?
 אזהבים לקרוא בו? תרמו השנה
 את פדיון הכפרות לחיזוקו.

נצבים - וילך

מלנייזי הפרשה:
נצבים:
 אזהרה חמורה על שמירת הברית עם ה' ותורתו.
 לאחר החזרה בתשובה, ירחם ה' על עמו ויחזיר הנידחים.
 רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
 הבחירה בין החיים והטוב לבין המוות והרע, עם
 המלצה לבחור בחיים ובטוב.
וילך:
 משה רבנו מעודד את העם לקראת כיבוש הארץ.
 מסירת הנהגת העם לידי יהושע בפומבי.
 ציווי הכהנים לקרוא את התורה בשנת השמיטה
 במעמד כל ישראל.
 משה כותב הדברים על ספר ומצווה להניחה בארון
 באוהל מועד.
"אתם נצבים היום"
 מעתה יאיר עינינו וישמח לבנו להבין מה עמקו דברי
 חכמינו ז"ל שהביא רש"י: "למה נסמכה פרשת אתם
 נצבים לקללות? לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר
 שנים חוץ ממי"ט שבתורת כהנים, הוריקו פניהם
 ואמרו, מי יוכל לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם:
 "אתם נצבים היום", הרבה הכעסות למקום ולא עשה
 אתכם כליה, והרי אתם קיימים לפניו".
"מהיטב לציך"
 "מחוטב עציך" זהו באמת אדם פשוט, אבל "שואב
 מימך", אלו הנשיאים שהיו שואבים מים לכל
 השבטים מהבאר שהתגלגלה איתם. (החת"ם סופר)
"עיד המים" (ל"א - כ"ד)
"תמים" בגימטריה "תלמוד", לרמז לדברי חז"ל
 שהקב"ה נתן למשה בהר סיני את התורה כולה,
 שכתב ושבעל פה וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש.
"והסתרה פני מהם והיה לאכזב" (ל"א - י"ז)
 כתבו רבותינו בעלי התוספות, זהו דרך חיבה כאדם
 שחטא לו בנו, ואומר לרבו להלקותו, והוא אינו יכול
 לראות בצרת בנו, שרחמיו עליו, ומסתיר פניו שלא
 יראה בהכאת בנו.

"וישבת עד ה' אלקיך"
 אומרים בשם הבעש"ט, כמו שמכניסים נר דולק
 למקום חשוך, החושך סר ואינו ניכר, כאילו לא היה
 כלל, כך כשהאדם חוזר בתשובה, אפילו שחטא מקודם
 והשליט את דרכו וקלקל את נפשו, על ידי התשובה הוא
 נעשה לבריה חדשה, ו"שבת" ואז תגיע "עד ה' אלקיך".
"וימל' ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך" (ל' - ו')
 כותב החיד"א בספרו "נחל קדומים", הראשונים כתבו,
 "את לבבך ואת לבב ר"ת אלול, רמז להתעוררות
 בתשובה בחודש אלול. וסופי תיבות "תכתב", לרמזו
שעל ידי התשובה נזכה לכתובה וחתימה טובה.
"וישבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו ככל אשר"
 שואל החיד"א, למה הכוונה "עד ה' אלקיך"? עונה
 החיד"א בספרו "נחל קדומים": כתוב ברמב"ם, תשובה
 אמיתית היא שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב
 לחטוא, ולכן כתוב "ושבת עד ה' אלקיך", "עדי" מלשון
 עדות, שהקב"ה כביכול עידי עלך שלא תשוב יותר לחטוא.
"ראה נתתי לפניך היום" (ל' - ט"ו)
 שואל רבי משה פיינשטיין, מהו הלשון "היום"? ומתוך,
 הכוונה שכל יום ויום, בכל מצב ובכל מדרגה בו נמצא
 האדם, אפילו שנכשל בחטא ובוחר בדרך רעה, צריך הוא
 לבחור בחיים, וגם אם בחר בחיים ובדרך הטובה שלא
 יסמוך על כך וירגיש בטוח בעצמו גם להבא, אלא עליו
 לדעת, כי בכל יום ויום ובכל דרגה ודרגה עדיין שתי
 דרכים לפניו, ועלול לבחור בחיים ובטוב.

פינת הניבים והפתגמים
"אומרים מקצת שבחו של אדם בפניו, וכולו -
שלא בפניו" (עירובין יח; ; כ"ד ל"ב)
 מאמר זה נתפרסם ע"י פירוש רש"י על התורה
 (בראשית ז', א, ובמדבר י"ב, ח). ובעל המאמר, ר'
 ירמיה בן אלעזר, מוצא לו סמוכין בתורה:
 בפניו של נח אמר לו הקב"ה: "כי אותך ראיתי צדיק
 לפני"; ושלא בפניו - "נח איש צדיק תמים".

סרכות אלהות **לעיובדיה** - יוסף ורויטל דידיה
 לרגל הולדת הבה"ן יהי רצון יה"ר שיעלה במעלות התורה
 והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב
 ונחת ושלווה לר' שלמה ורבה דוידי הי"ן

סרכות אלהות **לעיובדיה** - יוסף ורויטל דידיה
 לרגל הולדת הבה"ן יהי רצון שיעלה במעלות התורה
 והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב
 ונחת ושלווה לר' שלמה ורבה דוידי הי"ן

הסירו ממשול מדר עמי!
 העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

הליכות והנהגות לראש השנה

א - מנהג יפה להביא על השלחן בבי לילות של ראש השנה, תמרים, רימונים, תפוח מרוקח בדבש, רוביה (בלשון ערבי לוביא), כרתי, סלקא (תרדים), וקרא (דלעת). ונכון לנהוג ולברך על פירות אלה **לאחר נטילת ידיים וברכת המוציא**, או לאחר ברכת המזון. ויש נוהגים בכל זה לפני נטילת ידיים, לאחר הקידוש מיד.

ב - יש להקדים ברכת הנהנין ואחר כך אמירת נוסח "יהי רצון", ולאחר שיברך על התמרים ויטעם מהם, יאמר "יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתינו", ויאכל עוד מהם ויכולים כל בני הבית לשמוע הברכה וה"יהי רצון" מגדול הבית ולצאת ידי חובתם.

ג - השומע מחבירו שאומר "יהי רצון", נכון שיענה אחריו "אמן" ורשאים גם כן לברך כל אחד ואחד בפני עצמו ולטעום ואין בזה שום חשש לברכה שאינה צריכה.

ד - יש נוהגים לאכול דגים בראש השנה לפרות ולרבות כדגים ויש מנמעים מאכילת דגים בראש השנה. יש נוהגים לאכול קישואין בליל ראש השנה, ואין לברך על זה בורא פרי האדמה, דדבר הבא בתוך הסעודה הוא, וכל שכן אם אוכלו עם פת, או שהיה אוכלו לגרוח תאוות המאכל.

ה - יש שאין אוכלים ענבים בראש השנה, והטעם על פי הסוד. ודוקא ענבים שחורים, אבל ענבים לבנים המנהג לאוכלן. ויש נוהגים לאכול ריאה בראש השנה.

ו - מנהג נכון לאכול בראש השנה דברים שמנים (בשר שמן) ודברים מתוקים וטעימים לחיך, וככתוב (נחמיה ח') "לכו אכלו משמנים ושתו מתקנים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדונינו, ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם". ואין להביא עצמו לידי בכיה ממש בתפילותיו.

ז - יתאמץ בכל כוחו לשלוט ביצרו **בלב יבוא לידי כעס והקפדה בתוך ביתו** בייחוד בלילי ראש השנה ויומיהם. ו"טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר". ונכון ללמוד משניות מסכת ראש השנה בסעודת ראש השנה, כי דבר בעתו מה טוב. (סנהדרין קא).

ח - נוהגים **שלא לישון בראש השנה**. ונכון להתגבר ולהשכים קום על כל פנים עם הנץ החמה, ולהתכוון לתפילה בכונה כראוי. ואם הוא עייף ומוכרח לישון אחר האכילה, **מוותר לישון אחר חצות היום**, בין מיום הראשון של ראש השנה, בין ביום השני של ראש השנה. **ובן היושב בטל כיון דמי**.

ט - אחר התפילה יסעד לבו וילך לבית הכנסת ללמוד כפי כוחו, ויש מסיימים ב' פעמים תהלים ואדרא רבה וזוטא בשני ימי ראש השנה. ולא יאבד היום הקדוש והנורא בשיחה בטלה.

י - אין להביא עצמו לידי בכיה ממש בתפלותיו, וכמבואר לעיל, שיום טוב של ראש השנה יש בו מצות שמחת יום טוב. וישמח ויבטח בהשי"ת שברוב חסדו וחמלתו יכתבהו עם בני ביתו בספר החיים והשלום, וכמו שאמרו בירושלמי (פ"ק דר"ה) ומי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו, אלו ישראל שיוודעים שהן ניזונים בראש השנה, והם לובשים ומתעטפים לבנים ומגלחים שערם, ואוכלים ושותים ושמיחים. ויודעים שהקב"ה עושה להם נסים, וכותב אותם בספר החיים והשלום. וילקו"י מועדים עמי לב. שו"ת יבע אומר ח"י חאו"ח סי' מד.

יא - צריך לומר בתפלה של ראש השנה **"המלך הקדוש"** במקום האל הקדוש. ואם טעה וחתם **"האל הקדוש"**, אם נזכר בתוך חתי דיבור, דהינו בתוך כדי אמירת **"שלום עליך רבי"**, ומיד חתם **"המלך הקדוש"**. יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן, או שהתחיל חתי **"אתה"** בחרתנו, צריך לחזור לראש התפלה. ואין חילוק בזה בין תפלת ערבית של ראש השנה לשאר תפלות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד כד, חזון עובדיה על ימים נוראים עמוד קצ]

מכל מלמד" השכלות ערב ראש השנה

א. ערב ראש השנה הוא היום האחרון בשנה, והזדמנות אחרונה לעשות תשובה לפני יום הדין. זהו יום של חשבון נפש על השנה שחלפה, ויום של הכנות לשנה החדשה. דיני יום זה שונים מכל ימי חודש אלול, ורבים נוהגים לצום בו וללכת להתפלל על קברי צדיקים אולי ירחם ה' בזכותם.

ב. בערב ראש השנה יעסוק בתורה ובמצוות ובתשובה, ויקדים לבקש מחילה מחבריו על מה שעבר ופגע בהם, ולא ימתין עד ערב יום הכיפורים.

ג. מכבסין ומספתרין בערב ראש השנה לכבוד יום-טוב. וטוב שיקצוץ האדם את ציפורניו ביום זה בהקפדה יתירה על כל יום שלא יהיו עודפות על הבשר. ויזהר להסתפר ולהתגלח קודם חצות היום.

ד. לובשים בגדי שבת בראש השנה, להראות שאנו בטוחים בחסד ה' יתברך שמו שיוציא לאור משפטנו. ויש משתדלים ללבוש בגדי לבן.

ה. טובלים בערב ראש השנה במקוה, כי הטהרה מועילה לשמיעת תפילתו של אדם. ויטבול אף על פי שלא ראה קרי מפני שטהרת הגוף מביאה לידי קדושת הנפש.

ו. יש להכין שתי מערכות של נרות קודם החג על מנת שלא יצטרך להדביק נרות או לתקוע את הפתילות למצוף השעם בליל יום טוב השני. כמו כן יש להכין נרות נשמה שידלקו לפחות 48 שעות, על מנת שיהיה אפשר לקחת מהם אם להדלקת נרות בלילה שני של ראש השנה, ולכבוד שבת קודש.

פרשת "נצבים" נקראת תמיד בשבת שלפני ראש השנה. בפרשה זו מדובר ברבות על התשובה וגמולה, ככתוב: "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקול... ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים, אשר הפיצך ה' אלהיך שמה". ואף תחילת הפרשה מרמזת שאנו עומדים ערב יום הדין: "אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם", ופרשו חכמים בדרך הרמז: "היום" - הוא יום הדין לפני מלכו של עולם (חז"ל) אומרים: כל מקום בתורה שכתוב "היום", הכונה היא לראש השנה - יום הדין. טעם נוסף לקריאת פרשת "נצבים" לפני ראש השנה הוא, כדי להפסיק בקריאת פרשה אחת בין התוכחה שבפרשת "כי תבוא", לבין השנה החדשה, ולקיים בכך את דברי הפיטן: "תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה".

שלא כבכל שבתות "מברכין", אלה השבתות שבעקבותיהן מגיע ראש-חודש, ומברכין בהן את החודש הקרב ובא בתפילה מיוחדת, שבת פרשת "נצבים", אף שגם היא סמוכה לראש-חודש, ועוד לראש-השנה. **אין מברכין בה את "ברכת החודש"**. מדוע? **כדי לבלבל את השטן**.

המסר הנוקב לקראת ראש השנה,

במשל משעשע במיוחד שסיפר הרב יחיאל צוקר.

ראש השנה הולך ומתקרב, ובבתי ישראל נערכים לחגוג אותו בחיק המשפחה. זוגות צעירים מגיעים להתארח בבתי הוריהם, והזקנים מתארחים בבתי ילדיהם. כולם יחד סועדים את סעודות ראש השנה, ושומרי המצוות והמסורת גם מקפידים לבקר בבית הכנסת ולהשתתף בתפילות היום.

המשפחתיות היא ערך חשוב מאוד, כיבוד ההורים והסבים הנו מצווה גדולה, וגם הכנסת אורחים היא זכות גדולה וכבר אמרו חכמנו זיכרונם לברכה שיגדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני שכניה'.

אבל חשוב מאוד ליזכור בתוך כל החוויה המשפחתית, שראש השנה הוא יום הדין, ולא יום של חגיגות משוחררות מכל עול.

כדי שנבין על מה אנחנו מדברים, יש משל, שסיפר הרב יחיאל צוקר, ושהוא בהגדת 'דורש טוב'.

כפרי אחד גידל את ילדיו הרעים יחד עם שאר ילדי הכפר, אך משגדלו ובגרו החליט החלטה נכונה: ילדיו לא יצאו עלוונים פשוטים כשאר חבריהם, אלא בכוחם להתפתח יותר ולהיות תלמידי חכמים כילדי העיר הלומדים בתלמוד התורה, בזמן שילדי הכפר מבליים את זמנם בין הרפת לשדות המרעה.

מה עשה? חסך מפת לחמו ויצא לעיר לתור אחר יהודי טוב שיסכים לבוא אל הכפר ולדור בו עמו, הוא יהיה למורה ויחכים את בניו תורה.

לאחר מאמצים רבים מצא יהודי תלמיד חכם וירא שמים, שכדי לפרנס את משפחתו הסכים לבוא ולהשתקע עימם בכפר למשך ימות השבוע, וללמד את הבנים תורה, ואכן המורה החדש הגיע והחל לעשות את מלאכתו נאמנה.

לילה אחד קם הכפרי וראה אור בוקע מחדרו של המלמד. הציץ פנימה ולפניו נגלה מחזה מעורר רחמים: המלמד יושב על הארץ ובוכה!...

הוא נכנס בשקט והתיישב לצידו, הניח את ידו על כתפי המורה והחל לדבר עמו ברכות, למען יגלה מה מציק לו ומדוע הוא ממרר בבכי.

אמר לו המורה: "וכי אינך יודע מה אני עושה? הרי היה לנו בית מקדש והוא חרב, ועלינו לבכות כל לילה על חורבן בית המקדש וזאת אני עושה!"

השתומם הכפרי ושאל בתמימות: "האם גם אני יכול להשתתף בעניין? או שאולי צריך להיות בעל מדרגה כדי לבכות על בית המקדש?"

השיב המורה, כי ישנו סעיף ב'שולחן ערוך' המורה שכל אחד ואחד יהיה מיצר ודואג על חורבן בית המקדש, וזה נאמר לכל יהודי באשר הוא, ועל כן ודאי ובודאי שגם הוא יכול להשתתף.

מיהר הכפרי והתיישב אף הוא על הארץ, נטל לידיו סידור והחל מתנועע, אבל מהר מאד גילה שלשבת על הרצפה באמצע לילה אירופאי חורפי קר זה לא נעים בכלל. הקור החל לחזור לעצמותיו, הוא רעד בכל גופו ושיניו נקשו זו לזו.

שאל הכפרי את המורה: "האם באמצע התפילה

הזו מותר לשתות כוס וודקה כדי לחמם את הלב?" "כן... ענה המלמד, "לא מצאנו ב'שולחן ערוך' סעיף שאוסר זאת". חיש מהר ניגש הכפרי למזנון, הוציא ממנו בקבוק וודקה ושתי כוסות לתוכן מזג את המשקה, והגיח אחת למורה ואחת לעצמו...

המורה, שלא הכיר בטיבו של המשקה שתה ממנו מהנאה מרובה... והמשיך לבכות! הכפרי הבין שהמשקה מצא חן בעיניו, ומזג לו כוס שניה, ולאחר שהיא עלתה לראשו – הכוס השלישית והרביעית כבר נמזגו מעצמן... או אז, כשארבע כוסות אלכוהול טיפסו למוחם של צמד החברים, קמו שניהם מהארץ ופצחו בשירה וריקודים – זמר שיכורים שהעיר את כל בני הכפר...

למשמע הקולות קפצו בני הכפר ממיטותיהם, וחיש מהר התלבשו וצבאו על דלת ביתו של חברם ועיניהם לא מאמינות: בשעה שלש בלילה עומדים הכפרי והמורה על השולחן, שרים ורוקדים בצהל!...

הם נצלו הפוגה קלה בשירתם של אלו ושאלו: "איזה חג היום? מדוע אתם רוקדים ושרים?"

והכפרי משיב לעומתם: "כפריים טפשים ונבערים שכמותכם, וכי אינכם יודעים שבית המקדש חרב לנו!..."

כך נראים הטוב והרע כשהם משמשים בערבוביה... חורבן הופך לששון ולשמחה, ויום דין לפסטיבל.

החטאים נעשים לשם שמים, ומצוות ומעשים טובים הם 'דיעבד' שיש להסתפק בהם במועט..."

ראש השנה - המלכת הקב"ה

בראש השנה יהודי נדרש להמליך את הקב"ה, להבין שהוא עבד של הקב"ה ולומר ולבקש: "מלוך על כל העולם כולו בכבודך".

סיפור נפלא על הדרך שבחר האדמו"ר מגור להסביר זאת לחסידיו:

"ה'שפת אמת" אסף את חסידיו בערב ר"ח אלול, וביקשם למחר בזמן אמירת ההלל לכוון ב'אנא ה'". שכן אם יצעקו ויתחננו לה' במילים אלו- כל מה שיבקשו ייענה מיד!

כשיצא מבית המדרש החל ויכוח בין החסידים: לאיזה "אנא ה'" התכוון הרבי?!

חלק אמרו: "אנא ה' הושיעה נא", שהרי לישועה כולנו זקוקים.

ואילו חלק אמרו: "אנא ה' הצליחה נא", שבהצלחה הכל תלוי.

הוחלט שמחר יצעקו ויכוונו בשניהם, וכך היה. בסעודת ר"ח החל האדמו"ר לבכות, ואמר: בקשתי מכם לצעוק ב'אנא ה'"... יכולתם להרוויח מה שתוצו ואתם אבדתם זאת במחי יד...

העו אחד החסידים והתריס כנגד רבו: "וכי לא זעקנו? אולי לא כיוונו מספיק, אבל זעקנו בשניהם - גם בהושיעה נא וגם בהצליחה נא!"

קם הרבי דפק על השולחן וצעק: התכוונתי שתמליכו את ה' עליכם ותצעקו ב'אנא ה' כי אני עבדך"...

עיקר העבודה בראש השנה זה להמליך את ה', ומלך יכול לתת לנו הכל - כל מה שנבקש..

"נצבים - וילך - האזינו"
 "אתם ניצבים" (כ"ט - ט')

בספר "אמונת עיתך" כתוב: פרשיות ניצבים וילך האזינו, נקראים בדרך כלל סמוך לראש השנה ובין ראש השנה ליום כיפור וסוכות, והגמ' בראש השנה ט"א אומרת, צדיקים נחתמים לאלתר לחיים, בינוניים תלויים ועומדים עד יום הכיפורים, רשעים לאלתר למיתה. והנה מצאנו דבר פלא, פרשת ניצבים יש בה **ארבעים פסוקים**, פרשת וילך **שלושים פסוקים** ופרשת האזינו **חמישים פסוקים**. כנגד שלושים יום של פרשת וילך שלושים פסוקים, כנגד שלושים יום של פרשת אלול שבו הצדיקים ממהרים לחזור בתשובה. פרשת ניצבים ארבעים פסוקים, כנגד הבינוניים שעדיין תלויים ועומדים עד יום הכיפורים, שהוא יום הארבעים מחודש אלול. פרשת האזינו חמישים ושתיים פסוקים, כנגד הרשעים שנזכרים לשוב בהושענא רבה, יום החמישים ושתיים, שהוא יום מסירת הפתקים, ואם זוכה האדם לשוב בתשובה, זוכה ל"וזאת הברכה".

"בניך כשתלי זתים" - חינוך
חינוך לקראת ראש השנה

ראש השנה הוא חג המזמין אותנו להביט אחורה, אל השנה שחלפה ("תכלה שנה וקלותיה") וגם קדימה ("תחל שנה וברכותיה"). נסביר ונאפשר לילדים עוד בחינה של מושגי השינוי וההתחדשות בחינו, על רקע החג: ראש השנה. ליצור סקרנות לגבי תוכנם ולשונם המיוחדת של מקורות יהודיים מכל התקופות. חשבון נפש הוא תהליך שבו מסתכלים על המצב הקיים ועל אירועי העבר, ומחליטים מה ברצוננו לשנות. חשבון נפש יכול להיות אישי, משפחתי, או לאומי. נשאל את ילדינו באילו הזדמנויות אנו עושים חשבון נפש. בערב לפני השנה, בסוף השבוע ובתחילתה של שנה חדשה. נסביר שבכל הזדמנויות הללו יש מעבר ממשוה שהסתיים למשהו חדש שמתחיל, וזו הזדמנות גם לעצור ולהחליט מה רוצים לשנות ולשפר. כיצד אנחנו עושים זאת בראש השנה? את התשובה נבקש מהילדים. נזכיר את נושא השופר, את סימני החג ומהו ה"ייחוד רצון" שאמרים על כל סימן וסימן.

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור לשיעורו בליוון של פאר הדור הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בביתו ב"אהל מועד" בבת מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה חבושה השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית כיד המלך

כל הישועות והברכות
 כ"ר"נה ומקסים יפדה הי"ו זכות מרן לעסודה הרביעית בליוון זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו באושר ופרנסה טובה, וזיווג הגון במהרה **לעדי בת רינה ולבאיעד אברהם** בן רינה להבדיל לעיני שרה בת מזל ז"ל

מרכות ואחיות
 אלעד וסולי אלעד **לרגל הולדת הבן** יהויה רצון יהייר שיעלה במעלות התורה והיראה ויעלצו בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב. וברכה למרדכי דינה אלעזר ולמיקי ומירי סגן

רפואה שלימה
 לשמחה האדיה בת סולטנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות **עם בעלה אפרים**

"קיפ קיפ קיפ"
 מזל טוב ואיחולים לבביים אברהם ורחל אסחייק הי"ו **הג' ודורית סעיד הי"ו** לנישואי **זיעם עם עדף** הי"ו שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפורא. **"עניי הגון בעניי הגון דבר נאה ומתקבל"**

מרכה והצלה
 לכאי ועלייה מוסאי שיתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת יוצאי חלציהם **וזרע קודש לרון ונעה מוסאי**

מרכה והצלה
 לרביקה מורנו בת שרה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה יצחק הי"ו**

כל הישועות והברכות
 לכאי לעסודה הרביעית בליוון זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שתזכה לזיווג הגון משרש שנמטה, פרנסה טובה ובריאות. ולרפואת **שושנה בת כמונה** שתרוה נחת מכל יוצאי חלציה שיתברכו בכל ויזכו לשנים רבות ונעימות. להבדיל לעיני הערץ יוסף גאלי בן גימו ז"ל

לעיני הצדיק והענוה **יוסף גאלי** בן גימו ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והענוה **שרה נאמן** בת מזל ז"ל כח' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצדיק והענוה **באבאי באבאי** בן מורוואי ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה
 לעיני הצנועה והענוה **מרים זידי** בת רחמים וזליכה ז"ל כח' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום ומבדרך

<p>לעיני הצנועה והענוה שרה נאמן בת מזל ז"ל כח' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>		<p>לעיני הצנועה והענוה מרים זידי בת רחמים וזליכה ז"ל כח' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	
<p>לעיני הצדיק והענוה יוסף גאלי בן גימו ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>לעיני הצנועה והענוה שרה נאמן בת מזל ז"ל כח' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לעיני הצנועה והענוה מרים זידי בת רחמים וזליכה ז"ל כח' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לעיני הצדיק והענוה באבאי באבאי בן מורוואי ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>